

Deres ref:
Vår ref: 2019/25648
19. desember
Dato: 2019
Org.nr: 985 399 077

Statens tilsyn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

HØRING - FORSLAG TIL NY DYREHELSEFORSKRIFT omfatter dyr som lever på land og i vann og produkter av disse

Hovedinnhold i forskriftsutkastet

Forslag til ny dyrehelseforskrift gjennomfører dyreheslovsforordning (EU) 2016/429 (AHL) i norsk rett. AHL omfatter alle dyr, holdte og ville, produkter av dyr og formeringsmaterialer (avlprodukt). Dette betyr at forordningen omfatter både dyr som lever på land og i vann. I tillegg gjennomfører forslaget to mindre underliggende rettsakter til del I av AHL. Disse er forordning (EU) 2018/1629 som endrer hvilke sykdommer som listeføres under AHL (heretter omtalt som listeføringsforordningen) og forordning (EU) 2018/1882 som angir hvilken kategori de listeførte sykdommene får (heretter omtalt som kategoriseringsforordningen).

AHL, har som formål å forebygge og bekjempe dyresykdommer som kan overføres til dyr eller mennesker. AHL vil styrke det forebyggende arbeidet ved å redusere antall sykdomsutbrudd, satse på bedre biosikkerhetstiltak, overvåking, kunnskap om dyrehelse og beredskap. Forordningen skal tydeliggjøre ansvarsfordelingen mellom myndigheter og næringsaktører, og skal minske de administrative byrdene.

AHL, er en grunnrettsakt fastsatt av Parlamentet og Rådet i EU. EU Kommisjonen og medlemstatene er delegert myndighet til å fastsette utfyllende regelverk.

I EU har en blitt mer bevisst på å utarbeide brukervennlig regelverk. AHL er en omfattende regelteknisk forenkling, særlig på landdyrområdet. Med AHL oppheves 40 grunnrettsakter.

Denne høringen omfatter gjennomføring av AHL, listeføringsforordningen og kategoriseringsforordningen i norsk rett. Vi foreslår at disse rettsaktene gjennomføres i én henvisningsforskrift. Gjennomføring av utfyllende regelverk som fastsettes med hjemmel i AHL høres senere.

AHL og underliggende rettsakter trer i kraft i EU i april 2021. Norge tar sikte på at det norske regelverket skal trer i kraft samtidig.

Mattilsynet

Saksbehandler: Vigdis Finstad og Turi
Hordern-Larsen
Tlf: 22779102/9079
Besøksadresse:
E-post: viafi@mattilsynet.no /
tuhla@mattilsynet.no

Postadresse:
Felles postmottak, Postboks 383
2381 Brumunddal
Telefaks: 23 21 68 01

www.mattilsynet.no

Forslag til ny dyrehelseforskrift for å gjennomføre AHL skal ikke forveksles med den nasjonale dyrehelseforskriften¹ som trådte i kraft juli 2018. Den nasjonale forskriften vil trolig måtte endres.

Bakgrunnen for forslaget

EU-kommisjonen gjennomførte i 2004 en uavhengig undersøkelse blant brukere og myndigheter for å evaluere gjeldende politikk på dyrehelseområdet, kalt Community Animal Policy (CAHP). På bakgrunn av dette ble det i EU utarbeidet en ny strategi, The EU Animal Health Strategy 2007-2013 (AHS), med slagordet; **Det er bedre å forebygge enn å helbrede.**

Strategien inneholdt forslag om å lage et felles, forenklet dyrehelseregulverk med tilnærming til internasjonale standarder. Regelverket skulle gi et høyt beskyttelsesnivå for dyrehelse, med større fokus på forebyggende arbeid og med effektiv sykdomsbekjempelse.

Ny dyrehelselovforordning er en del av en «pakke²» som også omfatter en revidert kontrollforordning, ny forordning om frø og formeringsmateriale, ny plantehelseforordning og ny finansieringsforordning. Forslaget til ny forordning om frø- og formeringsmateriale ble senere forkastet av Rådet og Parlamentet, og er derfor ikke lenger en del av «pakken». Plantehelseforordningen og finansieringsforordningen er per i dag ikke EØS-relevante. Regelverksrevisjonen er den største på mat, dyr og planteområdet i EU siden 2002.

Dyrehelselovforordning (EU) 2016/429, også kjent som Animal Health Law (AHL), ble fastsatt i EU i 9. mars 2016. Forordningen trer i kraft i EU 21. april 2021³.

Når AHL trer i kraft blir totalt 40 grunnrettsakter på dyrehelseområdet opphevet. De fleste av rettsaktene som oppheves er innlemmet i EØS-avtalen, og omfatter blant annet rettsakter på landdyrhelseområdet fra 1964 og flere fra 1970-tallet. Dagens regelverk på landdyrhelseområdet har i dag en fragmentert struktur og er vanskelig tilgjengelig. Regelverket er også uklart med hensyn til ansvaret og roller for næringsaktører og myndigheter.

På fiskehelsesiden erstatter AHL fiskehelsedirektiv 2006/88/EF, med underliggende rettsakter og direktiv 82/894/EØF (varsling av dyresykdommer). Dette regelverket er mer oppdatert både faglig og regelteknisk og AHL medfører ikke store materielle endringer til dagens krav for akvatiske dyr.

Generelt om AHL

Dyrehelselovforordningen AHL er en overordnet rettslig ramme med harmoniserte prinsipper for hele dyrehelseområdet. AHL omfatter alle dyreslag, både ville og holdte dyr, samt formeringsmaterialer (avlprodukt) og produkter av animalsk opprinnelse.

Det fremgår av fortalet at målet med AHL er å forbedre dyrehelsen ved å legge større vekt på forebyggende tiltak, sykdomsovervåking, sykdomsbekjempelse, forskning for å redusere forekomsten av sykdommer og begrense skadevirkningene av utbrudd når de oppstår.

AHL har som formål å forebygge og bekjempe dyresykdommer som kan overføres til dyr eller mennesker.

AHL vil styrke det forebyggende arbeidet for å redusere antall sykdomsutbrudd gjennom bedre biosikkerhetstiltak, overvåking, kunnskap og beredskap. Forordningen skal også tydeliggjøre ansvarsfordelingen mellom myndigheter og næringsaktører, samt minske de administrative byrdene.

Rettsakten omfatter:

- Prioritering og kategorisering av sykdommer
- Forebygging gjennom tidlig oppdagelse av sykdom, overvåking og bekjempelse

¹ Forskrift 27. juni 2002 nr. 732 om tiltak mot sykdommer og zoonotiske agens hos dyr (dyrehelseforskriften)

² <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/animal-plant-health-package/>

³ Artikkel 270(1) og 274 begynte å gjelde i EU fra 21. april 2016.

- Beredskap
- Registrering m.m. og sporbarhet
- Samhandel, innførsel til EU (import) og eksport
- Ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr
- Nødtiltak (beskyttelsestiltak)

AHL gjelder også for animalske biprodukter og zoonoser, men endrer ikke det eksisterende regelverket om animalske biprodukter, TSE (overførbare spongiforme encefalopatii) og zoonoser (som fastsatt i beslutning nr. 1082/2013/EF, direktiv 2003/99/EF og forordning (EF) nr. 2160/2003). For nærmere omtale se avsnittet om tilgrensende regelverk.

Handels- og importkontrollsystemene dekkes ikke av AHL, da reglene om dette er overført til den reviderte kontrollforordningen. AHL omfatter heller ikke generelle krav til offentlig kontroll, gebyrer, dyrevelferd, fôr, legemidler, utdanning eller autorisering av dyrehelsepersonell.

Listeføring av sykdommer, med tilhørende tilknytning til relevante arter og kategorisering av sykdommene, er sentralt i AHL. Det settes kriterier for listeføring, prioritering og kategorisering av sykdommer, herunder hva som regnes som nye sykdommer («emerging diseases»). Bakgrunnen for skillet er at håndtering av de listeførte sykdommene krever forskjellige tiltak, med tanke på den potensielle skaden på folke- eller dyrehelse, økonomien, samfunnet eller miljøet. Disse tiltakene omfatter ansvarsområder og forpliktelser, som f.eks. rapportering og notifikasjon av mistanke eller funn av sykdom og utryddelsesprogrammer. I tillegg, EU-dekkende sykdomsspesifikke overvåknings- og utryddelsesprogrammer, samt tiltak vedrørende flytting av dyr og animalske produkter i EU og import til Unionen⁴. Reglene i AHL om forebygging og bekjempelse av sykdommer gjelder kun listeførte arter (både mottakelige og vektorer) som blir berørt av regelverket som angår den aktuelle listeførte sykdommen, jf. AHL artikkel 5 og vedlegg II⁵, I tillegg gjelder reglene om forebygging og bekjempelse av sykdommer for nye sykdommer («emerging diseases»), jf. AHL artikkel 6.

AHL omfatter 283 artikler og har fem vedlegg. Forordningen er delt opp i ni deler. Hver del er inndelt i titler/avdelinger med kapitler og avsnitt. Forordningen gjelder som nevnt både for landdyr og akvatiske dyr. Dette gjelder med unntak av del IV der det er fastsatt egne regler for landdyr og akvatiske dyr.

Her er en kort oversikt over oppbygningen av AHL:

Del I - Alminnelige regler (artiklene 1-17).

Del II - Melding og rapportering av sykdom, overvåking, utryddelsesprogrammer, og sykdomsfri status (artiklene 18-42).

Del III - Beredskap mot og bekjempelse av sykdom (artiklene 43-83).

Del IV - Registering, godkjenning, sporbarhet og forflytning (artiklene 84-228).

Tittel/avdeling I - særlige regler for landdyr (artiklene 84-171).

Tittel/avdeling II - særlige regler for akvatiske dyr (artiklene 172-226).

Tittel/avdeling III - særlige regler for andre dyr enn de som er landdyr eller akvatiske dyr, formeringsmaterialer (avlsprodukter) og produkter av animalsk opprinnelse fra slike dyr (artiklene 227 og 228).

Del V - Innførsel (import) til Unionen og eksport (artiklene 229-243).

Del VI - Ikke-kommersielle forflytninger av kjæledyr til en medlemstat fra en annen medlemstat eller fra en tredjestat eller et territorium (artikkel 244-256).

Del VII - Nødtiltak (artikkel 257-262).

Del VIII - Felles bestemmelser (artikkel 263-269).

Del IX - Overgangs- og sluttbestemmelser (artikkel 270-283).

⁴ Forordning (EU) 2018/1882 fortalepunkt 3.

⁵ Vedlegg II er endret av forordning (EU) 2018/1629 som er vedlagt denne høringen.

Vedleggene I – V

- Arter av kjæledyr
- Liste over sykdommer
- Arter av hov og klovdyr
- Kriterier for anvendelse av regler for forebygging og bekjempelse av sykdom
- Sammenligningstabell (som viser hvordan gjeldende dyrehelseregulverk er blitt erstattet av AHL)

For mer informasjon om de enkelte delene av AHL, se vedlegg til høringsbrevet.

AHL gir EU-kommisjonen mange hjemler til å fastsette utfyllende regelverk i form av delegerte- eller gjennomføringsrettsakter. Det kan sammenlignes med at lover i Norge, gir Kongen/departementet myndighet til å fastsette forskrifter. For mer informasjon se delen under om senere høringer.

Generelt om listeføringsforordningen, kategoriseringsforordningen og endringene av AHL som følge av kontrollforordningen

Listeføringsforordningen

Som nevnt i vedlegget til høringsbrevet, er fem alvorlige sykdommer angitt i AHL artikkel 5, mens de øvrige sykdommene er listeført i AHL vedlegg II.

EUs vitenskapskomite (EFSA) har utarbeidet et system for å vurdere sykdommer på bakgrunn av kriteriene i AHL og har vurdert et titalls sykdommer. Listeføringsforordningen endrer AHL vedlegg II, på bakgrunn av EFSA's vurdering og diskusjoner i ekspertgrupper under Kommisjonen. Totalt listeføres 50 ulike sykdommer i AHL, de fleste av disse har også tidligere vært regulert av EØS-regulverket på dyrehelseområdet. Av nye sykdommer hos landdyr, med stor betydning for Norge som nå reguleres, nevnes bovin virusdiare (BVD), porcint reproduktivt respiratorisk syndrom (PRRS) og paratuberkulose.

På grunn av den gode landdyrhelsen i Norge, har norske myndigheter jobbet for å listeføre flest mulig landdyrsykdommer. De nevnte sykdommene er noen av de Mattilsynet har argumentert spesielt for å listeføre. At en sykdom listeføres under AHL betyr at det gis bestemmelser om sykdommen som regulerer overvåkning, bekjempelse, forflytninger og import, avhengig av kategorien for den listeførte sykdommen (se under). I tillegg til sykdommene som listeføres skal EFSA i de kommende årene vurdere 19 nye sykdommer. Av disse kan porcin endemisk virus diare (PED) og pankreas disease (PD) nevnes, da de er av betydning for Norge.

Kategoriseringsforordningen

Som nevnt i vedlegget til høringsbrevet, skal hver listeført sykdom plasseres i en eller flere av kategoriene A til E. I tillegg, skal det bestemmes hvilken art sykdommen er relevant for.

EFSA har laget et system for vurdering og gitt en anbefaling om hvilken sykdomskategori de listeførte sykdommene skal plasseres i på bakgrunn av kriteriene gitt i AHL. Det er denne vurderingen og diskusjoner i arbeidsgrupper som ligger bak den endelige kategoriseringen gitt i kategoriseringsforordningen. I tillegg gir forordningen bestemmelser om hvilke dyrearter de listeførte sykdommene skal være regulert for. I enkelte tilfeller har en og samme sykdom blitt plassert i ulike kategorier avhengig av hvilken dyreart den opptrer hos. Kategori for sykdommen og hvilken dyreart den reguleres for gir bestemmelser om overvåkning, bekjempelse, forflytninger og import. Alle de listeførte sykdommene for fisk, med unntak av epizootic haematopoietic necrosis (EHN) er blitt kategorisert som C-sykdommer. Dette kan ha betydning for bekjempelse av infeksiøs lakseanemi (ILA), se konsekvensvurderingen.

Kontrollforordningen

Kontrollforordning (EU) 2017/625 endrer AHL slik at henvisninger oppdateres til ny kontrollforordning og slik at definisjonene samsvarer.

Kontrollforordningen opphever AHL artikkel 281 som bestemte at AHL har forrang over tidligere kontrollforordning og flere andre rettsakter. Bestemmelser om beskyttelsestiltak er ikke videreført i den reviderte kontrollforordningen. Hvilke tiltak som skal gjennomføres ved sykdomsutbrudd i andre land når det gjelder dyr og produkter reguleres nå i dyrehelseforordningen. Kontrollforordningen fastsetter at artiklene om nødtiltak/beskyttelsestiltak⁶ i fire forskjellige direktiver, som oppheves fortsetter å gjelde inntil AHL begynner å gjelde, jf. kontrollforordning art 164 (2).

Høring av gjennomføring av AHL og to forordninger

AHL er en Råds- og parlamentsforordning som allerede er fastsatt i EU. Hensikten med å sende gjennomføringen av AHL i norsk rett på høring, er hovedsakelig å informere om det nye dyreheseregelverket og de endringene i norsk rett.

Siden regelverket fra EU er forordninger, er det ikke mulig for Norge å fravike bestemmelser eller få til endringer før forordningene gjennomføres i norsk rett. Det er derfor begrenset hvor mye Mattilsynet og departementene kan ta hensyn til høringsinnspill når det gjelder innholdet av forordningene. Dersom noen av høringsinstansene har kommentarer til hvordan Mattilsynet i denne høringen presenterer innholdet i forordningene, vil vi gjerne ha tilbakemelding på dette.

Vedlagt høringsbrevet, følger dyrehelseforordningen i norsk uoffisiell oversettelse.

Den norske forskriften vil først kunne fastsettes når regelverket blir gjeldende rett i EØS-avtalen.

Om senere høring av utfyllende regelverk til AHL m.m.

AHL gir Kommisjonen myndighet til å utarbeide underliggende regelverk, som utfyller AHL. Kommisjonen vil fastsette (minst) 21 underliggende rettsakter før AHL blir gjort gjeldende i EU i april 2021.

Faglige eksperter fra Mattilsynet deltar i EU-kommisjonens arbeid med utfyllende regelverk sammen med eksperter fra de øvrige land i EU/EØS. Mattilsynet opplever samarbeidet som godt og at enkelte av våre faglige råd blir tatt hensyn til.

Mattilsynet vil høre det utfyllende regelverket etter hvert som rettsaktene fastsettes i EU. Muligheten til å påvirke innholdet i det utfyllende regelverket er likevel mens regelverket utarbeides. Det har vært jevnlig dialog med nærings- og interesseorganisasjoner og våre eier departementer underveis i dette arbeidet.

AHL gir også myndighetene mulighet eller plikt til å fastsette utfyllende regelverk, disse faller innenfor følgende kategorier:

1. Bestemmelser der AHL krever at myndighetene skal sikre at noe gjøres.
F.eks. fastsette bestemmelser som forplikter driftsansvarlige å innføre tiltak for å hindre spredning av sykdom etter mistanke om sykdommen har oppstått (AHL art 72)
2. Utfyllende nasjonale bestemmelser – Bestemmelser der forordningen åpner for at myndighetene kan ta valg innenfor rammen av forordningen.

I tillegg kan norske myndigheter velge å lage nasjonale bestemmelser utenfor rammen av forordningen, ev. også fordi området faller utenfor EØS-avtalen *f.eks. bestemmelser om eksport.*

Det er først når de underliggende rettsaktene er fastsatt at det vil bli klart hvilke utfyllende nasjonale og nasjonale bestemmelser som kan og bør utarbeides i norsk rett. Dette vil høres på et senere tidspunkt. Høringsinnspill til bestemmelser i de tre overnevnte kategoriene, vil gi større mulighet for påvirkning fordi Mattilsynet og departementene vil ha større valgfrihet.

---

⁶ Fire direktiver om veterinærkontroll (direktiv 89/662/EØF, direktiv 90/425/EØF, direktiv 91/496/EØF og direktiv 97/78/EF) oppheves av den nye kontrollforordningen. Artikkel 9, artikkel 10, artikkel 18 og artikkel 22 i hhv. direktiv 89/662/EØF, direktiv 90/425/EØF, direktiv 91/496/EØF og direktiv 97/78/EF gjelder frem til AHL trer i kraft.

Det utfyllende regelverket vil tre i kraft i EU i april 2021.

Tilgrensende regelverk/forvaltningsområder

Tilgrensende regelverk for den nye dyrehelseforskriften er regler om dyrevelferd, mat/næringsmidler, fôr, dyrehelsepersonell, kontroll og miljø. Mattilsynet har ansvaret både for dyrehelse (inkludert fôr), dyrevelferd, dyrehelsepersonell og matproduksjon, samt kontroll med at regelverket blir oppfylt.

Matloven gjennomfører forordning (EF) nr. 178/2002 (Food Law) har en helhetlige tilnærming, og er en viktig premissleverandør for AHL. Food Law danner bakgrunnen for matloven og er i tillegg gjennomført i egen matlovsforskrift. Matloven skal også fremme god plante- og dyrehelse mv. Matloven vil benyttes som hjemmel for dyrehelseforskriften.

Lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell (dyrehelsepersonelloven) har som formål å bidra til at dyrehelsepersonell utøver forsvarlig virksomhet og dermed bidrar til god dyrehelse, forsvarlig dyrevern, trygg mat og ivaretagelse av miljøhensyn. Loven inneholder bl.a. regler om autorisasjon av veterinærer og fiskehelsebiologer og dyrehelsepersonells plikter, rettigheter og taushetsplikt og har hovedsakelig et annet virkeområde enn AHL. Dyrehelsepersonelloven vil også brukes som hjemmel for visse bestemmelser i AHL.

Det fremgår av virkeområdet i AHL, artikkel 2 (2) at forordningen gjelder smittsomme sykdommer, herunder zoonoser, som er sykdommer som kan overføres mellom dyr og mennesker. AHL skal imidlertid ikke endre beslutning nr. 1082/2013/EF, forordning (EF) nr. 999/2001 (TSE regelverket), direktiv 2003/99/EF (om overvåkning av zoonoser mm) og forordning (EF) nr. 2160/2003 (bekjempelse av salmonella mm). AHL fortalepunkt 17 forklarer forholdet mellom AHL og de omtalte zoonosereglene. Forordningen skal bare gjelde zoonoser i den utstrekning det ikke allerede er fastsatt særlige regler i nevnte eller andre rettsakter. Beslutning nr. 1082/2013/EF er gjennomført i forskrift 21. desember 2007 nr. 1573 om varsling av og tiltak ved alvorlige hendelser av betydning for internasjonal folkehelse mv. (IHR-forskriften⁷). Forordning (EF) nr. 2160/2003 er gjennomført i forskrift 23. desember 2005 nr. 1703 om kontroll av Salmonella og andre matbårne zoonotiske smittestoffer. Forordning (EF) nr. 999/2001 er gjennomført i forskrift⁸ 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatii (TSE).

Forskrift 14. september 2016 nr. 1064 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum (animaliebiproduktforskriften) gjelder for hele kropp eller deler av dyr som ikke skal brukes til konsum, både i ubearbeidet form og som avledede produkter. Bakgrunnen for dette er at animalske biprodukter kan utgjøre en risiko for folke- og dyrehelsen og for miljøet og utgjør samtidig en ressurs som bør utnyttes på en trygg måte. Animaliebiproduktforskriften gjennomfører bl.a. forordning (EF) nr. 1069/2009. AHL fortalepunkt 16 forklarer forholdet mellom AHL og forordning (EF) nr. 1069/2009. AHL gjelder bare for animalske biprodukter og avledede produkter som det ikke er fastsatt særlige regler for i forordning (EF) nr. 1069/2009, og som innebærer en dyrehelserisiko. Forordning (EF) nr. 1069/2009 regulerer for eksempel ikke hvordan animalske biprodukter og avledede produkter skal håndteres for å bekjempe en sykdom. Dermed omfattes dette av AHL.

Mattilsynet har ansvar for en lang rekke andre forskrifter som gjennomfører EØS-rettsakter med dyrehelsekrav. Disse er også tilgrensende regelverk, men det er for omfattende å nevne alle her. Som nevnt i AHL fortalepunkt 17, gjelder AHL uten at det berører anvendelsen av bestemmelser fastsatt i andre rettsakter, for eksempel innenfor veterinærmedisin og dyrevelferd. De andre

⁷ Forskriften gjelder oppdagelse, vurdering og varsling av alvorlige hendelser som kan ha betydning for internasjonal folkehelse, og nødvendige tiltak rettet mot personer i Norge eller som befinner seg på innreise til eller utreise fra Norge. Tilsvarende gjelder for bagasje, last, containere, transportmidler, human biologisk materiale, postsendinger og varer, herunder dyr og planter.

⁸ TSE-forskriften har som formål å forebygge, ha kontroll med og utrydde overførbare spongiforme encefalopatii som kan overføres fra dyr til dyr eller fra dyr til mennesker. (Visse TSE er zoonoser, som f.eks. kugalskap.) TSE-forskriften gjennomfører forordning (EF) nr. 999/2001 som fastsetter regler for å forebygge, bekjempe og utrydde overførbare spongiforme encefalopatii (TSE) hos dyr. Den får anvendelse på produksjon og markedsføring av levende dyr og produkter av animalsk opprinnelse og i visse særlige tilfeller på eksport av disse.

nasjonale dyrehelsebestemmelsene som Mattilsynet forvalter er også tilgrensende regelverk. Både disse og de EØS-reglene vil omtales i den grad de er relevante i senere høring.

Lov 19.juni 2009 om dyrevelferd (dyrevelferdsloven) inneholder krav til dyrevelferd for både landdyr og akvatiske dyr. AHL omfatter alle dyr på land og i vann. Dyrevelferdsloven har et noe snevrere virkeområde. AHL omfatter ikke dyrevelferd, men i fortale punkt 7 vises det til den nære sammenhengen mellom helse og velferd. Bedre dyrehelse gir bedre dyrevelferd og omvendt. Ved gjennomføring av tiltak for å forebygge og bekjempe sykdom i samsvar med AHL, bør det tas hensyn til tiltakenes virkning på dyrevelferden, slik at dyr skånes for enhver smerte, belastning og lidelse.

I lov 19. juni 2009 nr. 100 om naturmangfold (naturmangfoldloven) er det lovbestemt at menneskelig aktivitet skal være bærekraftig i forhold til naturens mangfold mv. Det innebærer blant annet at når Mattilsynet vurderer godkjenning eller utvidelse av oppdrettslokaliteter, må vedtaket være aktsomt og bærekraftig og følge prinsippene i §§ 8-12, jf. naturmangfoldloven, § 7.

Det fremgår av artikkel 1 (2)(b) at AHL innenfor sitt virkeområde skal ta hensyn til faren for smitte mellom dyr og mennesker, hensyn til miljøet, til biologisk mangfold, klimaendringer og dyrevelferd. Det skal videre tas hensyn til antimikrobiell resistens, matvaresikkerhet, økonomiske, samfunnsmessige, kulturelle og miljømessige konsekvenser mv. Relevante internasjonale avtaler og standarder innenfor disse områdene er f.eks. OIE, SPS, WTO.

Gjennomføring av AHL i norsk regelverk

AHL erstatter og opphever i hovedsak direktiver. Gjennomføring av et direktiv gir større frihet for norske myndigheter til selv å velge oppbygging av det norske regelverket. I norsk rett har man tradisjon for at forskrifter kun omfatter krav rettet mot borgerne. I Norge vil regelverk som retter seg mot myndighet være fastsatt som instruks. EU/EØS-regelverk, både direktiver og forordninger, omfatter også bestemmelser som retter seg mot myndigheter, medlemsstater og Kommisjonen mv. Siden forordninger skal gjengis ordrett vil dyrehelseforskriften omfatte regler som gjelder for borgerne og myndighetene mv.

EU fastsetter rettsakter som forordninger når de mener det er et behov for at regelverket skal gjelde likelydende i hele EU. Forordningene gjelder direkte i alle EUs medlemsland, men må gjøres til del av norsk rettsorden. På grunn av behovet for likelydende regelverk stiller EØS-avtalen strenge krav til gjennomføringen av forordninger. De skal "som sådan gjøres til en del av avtalepartenes interne rettsorden", jf. EØS-avtalen art. 7. I Norge er "henvisningsteknikken" valgt for å ivareta dette kravet, se forskriftsforslaget §§ 4 og 5.

Dette innebærer at den forskriftsteksten som vedtas, fastsetter at vedkommende forordning, i EØS-tilpasset form, skal gjelde som forskrift. Gjennomføring til norsk rett innebærer at rettigheter og plikter ikke kan leses direkte ut av forskriften. Brukere må lese selve forordningsteksten. For å lette tilgjengeligheten, er forordningsteksten i uoffisiell norsk oversettelse, lagt ved høringen. I forbindelse med kunngjøring av forskriften, vil Mattilsynet sørge for at forordningsteksten blir å finne sammen med forskriften.

Når vi gjennomfører forordninger til norsk rett er handlingsrommet lite når det gjelder valg av oppbygging/struktur. Det er imidlertid mulig å velge om det skal utarbeides én (henvisnings)forskrift pr. forordning eller én forskrift som gjennomfører flere forordninger.

AHL er som nevnt inndelt i 9 deler. Kommisjonen er gitt myndighet til å fastsette utfyllende regelverk. Kommisjonen har opplyst at de vil fastsette utfyllende regelverk i henhold til inndelingen av AHL.

Mattilsynet vil foreslå en regelstruktur tilsvarende EUs og følger inndelingen av AHL, med forskrifter som regulerer ett tema, eller med temaer som passer sammen.

AHL gir Kommisjonen myndighet til å fastsette utfyllende rettsakter etter to ulike prosedyrer, i henholdsvis delegerte og -gjennomføringsrettsakter. Ulike fastsettelsesprosedyrer, kan medføre at

rettsakter som omfatter samme tema blir delt i to ulike rettsakter. Vi vil imidlertid «løse» dette ved at alle rettsakter med samme tema, inngår i samme forskrift.

Vi tenker å foreslå å gjennomføre de ca. 21 rettsaktene som vil høre til AHL, i ca. 10 forskrifter. For en nærmere beskrivelse se vedlagt illustrasjon. Antall forskrifter er ennå ikke helt avgjort og heller ikke titlene.

Vi foreslår at forskriften som gjennomfører grunnrettsakten AHL skal hete dyrehelseforskriften. Dagens dyrehelseforskrift vil som nevnt, måtte endres.

Vi mener at det er brukervennlig å holde temaer samlet i samme forskrift. At vi fastsetter norske forskrifter i samsvar med strukturen/oppbyggingen av AHL, vil gjøre det lettere å oppdatere regelverket. Det vil også være lettere å se sammenhengen mellom EØS-regelverket/AHL og norske bestemmelser. Det vil være lettere å finne de relevante rettskildene, samt annen nyttig informasjon og veiledning om regelverket, som Kommisjonen og enkelte medlemsland gjør tilgjengelig på sine nettsider.

Vi kan selv velge ordlyden i overskrifter til forskrifter som gjennomfører forordninger. Gode og informative overskrifter vil bidra til å lette tilgjengeligheten. Det er særlig viktig at overskriftene viser sammenhengen mellom AHL/dyrehelseforskriften og de utfyllende rettsaktene/forskriftene.

AHL delegerer også medlemsstatene myndighet til å utarbeide regelverk som er tilpasset nasjonale forhold. Vi foreslår at de «nasjonale» bestemmelsene plasseres i den forskriften som omhandler det aktuelle temaet⁹.

AHL er som grunnrettsakt fastsatt av EU-parlamentet og Rådet og har en rettskildemessig høyere rang enn underliggende rettsakter som fastsettes av Kommisjonen med hjemmel i AHL. Når vi i Norge har valgt å gjennomføre både grunnrettsakten og de underliggende rettsaktene med hjemmel i AHL som forskrifter, vil alt regelverket fremstå som om det har samme rang. Dette er ikke et problem som bare gjelder for AHL, men gjelder generelt når EØS-rettsakter blir gjennomført i norsk rett. Forskriftene som gjennomfører de underliggende rettsaktene vil måtte tolkes i lys av dyrehelseforskriften som gjennomfører AHL. På samme måte som vi alltid må tolke forskrifter i lys av lover.

Innholdet i forskriftsutkastet

§ 1 Formål

Formålsbestemmelsen er utformet for å samsvare med budskapet i AHLs artikkel 1 (1).

§ 2 Saklig virkeområde

Bestemmelsen skal reflektere AHLs artikkel 2. Hensikten med bestemmelsen er å gjøre det lett for brukerne å identifisere hva forskriften omfatter, noe som kan være vanskelig å få oversikt over for forskrifter som gjennomfører forordninger. Det er ikke foreslått å presisere pliktsubjektene, siden det fremgår av de enkelte bestemmelsene i AHL.

§ 3 Stedlig virkeområde

Hoveddelen av norsk regelverk som gjennomfører EØS-regelverk på Mattilsynets område er hjemlet i matloven. Matloven omfatter alle forhold vedrørende dyrehelse og har som formål å fremme god dyrehelse. Forskrifter som inneholder regler om dyrehelse må hjemles i matloven. Matloven omfatter også alle forhold i forbindelse med innsatsvarer (f.eks. fôr) og næringsmidler, samt plantehelse. Loven gjennomfører prinsippene i Food Law forordning (EF) nr. 178/2002.

---

⁹ På fiskesiden er mange av helsebestemmelsene plassert i forskrifter som også inneholder bestemmelser om dyrevelferd, hjemlet i dyrevernloven. Akvakulturdriftsforskriften inneholder i tillegg bestemmelser hjemlet i akvakulturloven. Gjennomføring av AHL innebærer derfor også en rekke regeltekniske endringer i annet regelverk.

Det stedlige (geografiske) virkeområdet til EØS-avtalen er fastsatt i avtalens artikkel 126. Avtalen gjelder for Kongeriket Norges territorium¹⁰. Norske myndigheter har lagt til grunn at territoriet til kongeriket Norge skal forstås i henhold til fast praksis i folkeretten. Dette innebærer at EØS-avtalen omfatter Norges landterritorium og territorialfarvannet¹¹, men ikke gjelder i Norges økonomisk sone, på kontinentalsokkel eller i det åpne hav. Svalbard er ikke en del av EØS-avtalen, jf. EØS-avtalens protokoll 40 og EØS-loven § 6.

Matloven har et stedlig virkeområde som omfatter *Norges land- og sjøterritorium, norsk luft- og sjøfartøyer, og innretninger på norsk kontinentalsokkel*, jf. matloven § 3, første ledd, første punktum. Siden Matloven omfatter kontinentalsokkelen, har loven et stedlige virkeområde som er videre enn EØS-avtalen.

En forskrift hjemlet i Matloven vil få det samme virkeområdet som er lovfestet i lovens § 3, første ledd, første punktum. Det er kun matloven § 3, første ledd, annet punktum og annet ledd som åpner for at forskrifter med hjemmel i loven kan gis et annet virkeområde. Dyrehelseforskriften vil derfor få det samme virkeområde som Matloven § 3, første ledd, første punktum.

Vi kan på nasjonalt grunnlag fastsette forskrifter med et annet virkeområde enn EØS-loven, når matloven gir hjemmel.

Dette er f.eks. gjort på fiskehelseområdet ved at etableringsforskriften gjelder for Svalbard. Vi foreslår at dyrehelseforskriften ikke gjøres gjeldende på Svalbard¹², Jan Mayen, bilandene, Norges økonomisk sone eller det åpne hav. Det vil imidlertid på senere tidspunkt bli vurdert om forskriftens stedlige virkeområde skal utvides.

Dyrehelseforskriften får derfor det samme stedlige virkeområdet som matloven § 3 første ledd.

§ 4 Dyrehelselovforordning

Denne bestemmelsen gjennomfører AHL med endringer som følger av både ny kontrollforordning og listeføringsforordningen. Det er presisert at bestemmelsene om eksport i AHL ikke gjelder ved eksport fra Norge til land utenfor EØS, selv om dette følger av formuleringen «avtalen for øvrig». En presisering vil gjøre det klarere at AHL ikke gjelder ved eksport fra Norge til land utenfor EØS.

§ 5 Liste med kategorisering av sykdommer og relevante arter

Bestemmelsen gjennomfører kategoriseringsforordningen.

§§ 6 til 8 Administrative bestemmelser

§§ 6 til 8 er standard bestemmelser om tilsyn og vedtak, straff og dispensasjon.

§ 9 Ikrafttredelse

Forskriften skal gjelde fra 21. april 2021, dersom AHL begynner å tre i kraft i EØS-avtalen på samme tidspunkt. Hvilke forskrifter som skal oppheves høres senere.

Ev. vedlegg vil plasseres på slutten av forskriften.

Forordningene vil bli vedheng til forskriften.

Det kan hende at utfyllende nasjonale bestemmelser, nasjonale bestemmelser og bestemmelser som presiserer rettigheter og plikter vil tilføyes som nye kapitler i dyrehelseforskriften (f.eks.

---

¹⁰ Svalbard og Jan Mayen er ansett som en del av Kongeriket Norge, jf. hhv. lov 17. juli 1925 nr. 1 om Svalbard § 1 og lov 27. februar 1930 nr. 2 om Jan Mayen § 1. Bouvet-øya, Peter I's øya og Dronning Maud Land er ikke en del av Kongeriket Norge, jf. bilandsloven 27. februar 1930 nr. 3 som sier at områdene er «underlagt norsk statshøyhet som biland». Det er ikke presisert at Jan Mayen ikke omfattes av EØS-avtalen, men sett at matloven ennå ikke er gjort gjeldende på Jan Mayen og dermed heller ikke forskriftene under Mattilsynets ansvarsområder som gjennomfører EØS-regelverk, bør ikke dyrehelseforskriften gjelde på Jan Mayen. Det er heller ikke hensiktsmessig sett at det er en svært begrenset dyrepopulasjon og ingen husdyr.

¹¹ Norges territorialfarvann består av sjøterritoriet og de indre farvann. Sjøterritoriet er havområdet fra grunnlinjen ut til 12 nautiske mil fra disse. Se lov 27. juni 2003 nr. 57 om Norges territorialfarvann og tilstøtende sone.

¹² Da AHL omfatter mange regler om forflytning internt i EØS-område og mellom EØS og tredjeland er det unaturlig at AHL gjøres gjeldende i sin helhet for Svalbard. I tillegg, gjelder svært få av dagens forskrifter som erstattes av AHL for Svalbard. På landdyrsiden er det bare dagens dyrehelseforskrift og forskrift om varsel og melding som gjelder på Svalbard. På fiskesiden er det bare etableringsforskriften.

Kapittel II-IV) dersom de ikke passer inn i de utfyllende tematiske forskriftene. Det er av denne grunnen at det foreslås kapitteloverskrifter selv om forskriften er kort.

Utfyllende nasjonale bestemmelser

Mattilsynet vil gjennomføre egne høringer av utfyllende bestemmelser som AHL gir EU-/EØS-statene, herunder Norge, hjemmel til å fastsette nasjonalt. Vi mener likevel at det er viktig å gi noe informasjon om vårt nasjonale handlingsrom allerede i denne høringen.

Norge har nasjonale overvåknings- og kontrollprogrammer som gjelder i tillegg til de programmene som følger av EØS-avtalen.

AHL artikkel 170¹³ åpner for at EU-/EØS-statene kan innføre nasjonale tiltak for å kontrollere alle listeførte landdyrsykdommer ved forflytning av dyr og formeringsmateriale (avlprodukt) internt i landet. Det er likevel et vilkår at tiltakene ikke hindrer handel mellom medlemsstatene og at tiltakene ikke går lenger enn hensiktsmessig og nødvendig for å hindre introduksjon av listeførte sykdommer. I tillegg er det et vilkår at de nasjonale bestemmelsene ikke er i strid med reglene om forflytning i AHL del IV tittel I kapitlene 3-5¹⁴.

AHL artikkel 171 åpner for at EU-/EØS-statene kan innføre nasjonale tiltak for å kontrollere ikke-listeførte landdyrsykdommer ved forflytning av landdyr og formeringsmaterialer (avlprodukt). Det er et vilkår at sykdommen utgjør en vesentlig risiko for helsen til holdte landdyr i medlemsstaten. I tillegg, gjelder de samme begrensningene når det gjelder handelshindring, hensiktsmessighet og nødvendighet.

I artikkel 226 er det hjemmel til å gi nasjonale bestemmelser for å begrense følgene av sykdommer for akvatiske dyr som ikke er listeførte. Det forutsettes at sykdommen utgjør en vesentlig risiko for akvatiske dyrs helse. På dette grunnlaget kan Norge fastsette regler om bekjempelse av sykdommen. Artikkel 226 er tilsvarende artikkel 43 i fiskehelsedirektivet, og innebærer ingen endringer i dagens regelverk.

I artikkel 269 er det hjemmel for nasjonale tiltak internt i medlemsstaten, som enten kommer i tillegg til eller som er strengere enn forordningens regler. Dette gjelder likevel bare for reglene om ansvar mellom myndigheter og næringsaktører, nasjonale krav til melding om sykdommer, nasjonale overvåkningsprogrammer, nasjonale tilleggskrav til registrering, godkjenning, journalføring og sporbarhetsregler for landdyr og formeringsmateriale (avlprodukt). På disse områdene er forordningen å anse som en minimumsforordning. De nasjonale kravene må ikke hindre forflytning av dyr eller produkter mellom medlemsstatene og/eller være uforenelig med nevnte reglene i AHL.

Konsekvensutredning

Norge har en god landdyrhelse. EUs dyreheslov vil ikke ivareta alle de behovene vi har for å beholde vår gode helsestatus og for å utvikle denne videre. Det er derfor bestemt at det skal lages en nasjonal dyrehelsestrategi. Denne strategien skal gi rammene for nasjonale tiltak som kan gjennomføres for å nå de målene vi setter oss. Strategien skal utvikles i et samarbeid mellom forvaltningen, næringen og kunnskapsinstitusjonene.

AHL omfatter også akvakultur. Her ligger det en utfordring for Norge som verdens største produsent av laks og ørret. Akvakultur i EU, spesielt hvis Storbritannia forlater unionen, er en liten industri som i stor grad benytter seg av tradisjonelle driftsformer. Dette gir rammer for kategorisering og bekjempelse av sykdommer som i utgangspunktet ikke er godt tilpasset norske forhold. I denne sammenheng vil det være nødvendig å utrede problemstillinger den nye loven medfører. Slike utredninger vil bli gjort i et samarbeid mellom forvaltning, næringen og kunnskapsinstitusjonene.

---

¹³ Landdyr er definert som fugler, landpattedyr, bier, humler, jf. AHL art.4(2), art. 170 og 171 omfatter ikke reptiler og amfibier. AHL 170 omfatter alle listeførte sykdommer, fordi E-sykdommer omfatter alle listeførte.

¹⁴ Forflytning av landdyr og formeringsmaterialer (avlprodukt), samt produksjon, bearbeiding og distribusjon i fellesskapet av produkter av animalsk opprinnelse fra landdyr.

Rettslige konsekvenser

AHL er en forordning som omfatter krav til dyrehelsepersonell, krav til helse for akvatiske dyr og landdyr og produkter fra disse dyrene som kan ha innvirkning på dyrehelsen. Forskriften som skal gjennomføre forordningen i norsk rett vil derfor måtte hjemles i både matloven og dyrehelsepersonelloven. Forordninger må inntas ordrett i en ny henvisningsforskrift (dyrehelseforskriften).

Med den nye dyrehelseforskriften og utfyllende forskrifter vil gjeldende helsebestemmelser for akvatiske dyr bli opphevet og erstattet med nye helsebestemmelser. Forordningen har et videre omfang enn fiskehelse direktivet og er en fullharmonisering av helse regelverket. Tross dette er endringene på fiskesiden i hovedsak regeltekniske. Et unntak her er en kategorisering av listeførte sykdommer for fisk. Dette vil få betydning for Norges bekjempelse av Infeksiøs Lakseanemi (ILA).

På landdyrsiden vil den nye dyrehelseforskriften ikke omfatte alle gjeldende dyrehelsebestemmelser. På landdyrsiden vil det være mange forskrifter som må endres eller oppheves, men dette betyr også en betydelig rydding og samling av gammelt og til dels oppsplittet regelverk. Det vil være et omfattende arbeid å identifisere hvilke nåværende bestemmelser som ikke skal oppheves.

En foreløpig liste over norsk regelverk som er berørt er vedlagt dette høringsbrevet.

Forordningen er svært omfattende, og det vil trolig bli behov for veiledere som bør være ferdige når forskriften trer i kraft. For å gjøre henvisningsforskriften kjent for brukerne bør det lages gode søkemuligheter i det nye regelverket. I tillegg må det utarbeides instruksjoner og retningslinjer for Mattilsynet. Alt dette bør være ferdig når forskriften trer i kraft.

Endring i matloven

Det kan bli nødvendig å endre §§ 7 og 8 i matloven for å få forskriftshjemmel til å gjennomføre AHL. Forslag til lovendring i matloven vil bli sendt på en egen høring.

Endring i dyrehelsepersonelloven

Det er nødvendig å endre dyrehelsepersonellov §§ 12 og 13 for å få forskriftshjemmel til å gjennomføre AHL artiklene 10 og 12. Forslag til lovendring i dyrehelsepersonelloven vil bli sendt på en egen høring.

Andre lover

Det er ikke funnet behov for endring av akvakulturloven, dyrevelferdsloven eller naturmangfoldloven.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Den nye dyrehelseforskriften fastsetter i stor grad overordnede bestemmelser. Derfor er det vanskelig å gi en detaljert oversikt over de økonomiske og administrative konsekvensene forskriften vil få. Dette vil vi komme tilbake til i høringen av de underliggende forskriftene. Vi vil allikevel peke på områder hvor det nye regelverket kan medføre økonomiske og administrative konsekvenser.

Økonomiske og administrative konsekvenser for næringen

- Listeføringen av sykdommene BVD, PRRS og paratuberkulose kan gjøre det enklere å beskytte norske husdyr mot dem og dermed unngå produksjonstap, medisinbruk og lidelse for dyra på grunn av sykdommene.
- Nytt regelverk krever oppdatering av næringens informasjons- og veiledningsmateriell. For landdyr vil dette spesielt gjelde for KSL (Kvalitetssystem for Landbruket) hvor standarden må revideres.
- For oppdrettsnæringen kan ny klassifisering av sykdommen ILA medføre kostnader. Håndteringen av ILA skal utredes i et eget prosjekt, hvor kunnskapsinstitusjonene og

næringen vil delta.

- Reguleringen for formeringsmaterialer vil bli mer detaljert og kunne påføre selskapene nye kostnader.
- AHL har et utvidet virkeområde sammenliknet med EU-rettsaktene dagens forskrifter bygger på. AHL gjelder ikke bare handel, men all flytting av dyr fra et EU-/EØS-land til et annet. En konsekvens av å gjennomføre AHL i norsk rett vil være at dagens nasjonale forbud mot å drive vandrebirøkt over riksgrensen må oppheves. Dermed legges det til rette for økt innførsel av bier/bikuber. Trolig vil innførselen øke da det er områder her i landet som er attraktive å vandre til for utenlandske, så vel som norske birøktere. De innførte bikubene kan i prinsippet plasseres «hvor som helst» etter avtale med grunneier. Det kan føre til at nærings-/ressursgrunnlaget for norske birøktere svekkes. Samtidig kan økt innførsel føre til større risiko for innførsel og spredning av biesykdommer, eksempelvis åpen yngelrøte. Åpen yngelrøte er en sykdom som Norge har brukt relativt store ressurser på å bekjempe etter at den brøt ut her i landet for noen år siden. Sykdommen verken er eller vil bli listeført etter AHL med det første. Følgelig vil det heller ikke bli stilt helsekrav ved forflytning av bier mellom EU-/EØS-statene eller ved innførsel av bier fra tredjestater. Det kan føre til at både birøktere og det offentlige må bruke større ressurser på å bekjempe utbrudd av sykdommen. Økt innførsel av bier/bikuber har også et plantehelseaspekt, da plantesykdommer som f.eks. pærebrann kan overføres med bier/bikuber.
- Dyrehelsepersonell, (veterinærer og fiskehelsebiologer) får utvidet ansvar for å gjennomføre bestemmelsene i regelverket, herunder å øke bevisstheten om god dyrehelse, forebygge sykdommer og tidlig varsling av sykdom. I Norge er denne aktiviteten allerede ivarettatt av privatpraktiserende dyrehelsepersonell.
- Spesielt for husdyrnæringen (landdyr) vil den nye forordningen gi en bedre oversikt over helsereguleringen og med at regelverket samles i færre forskrifter. På den annen side blir hver forskrift mer omfattende/voluminøs og en del bestemmelser mer generelt utformet. I tillegg er språket i AHL og de underliggende rettsaktene formelt, teksten inneholder mange henvisninger og det brukes ord og begreper som er ukjent. Eksempelvis bruker ikke AHL «dyreholder», men «operatør» som betegnelse på personer som har ansvar for dyr. Alt dette kan nok føre til at mange vil oppleve innholdet i AHL og de underliggende rettsaktene som vanskelig tilgjengelig. Det kan bli vanskeligere for en person som holder dyr av en bestemt art å finne fram til hvilke bestemmelser som er relevante for han/henne, selv om AHL i større grad enn nåværende regelverk tydeliggjør hvilke rettigheter og plikter som tilligger dem som har ansvar for dyr.
- Mange dyreholdere har i dag plikt til å registrere virksomhetene sine hos myndighetene. Med AHL kommer registreringsplikten til å gjelde enda flere. Eksempelvis blir virksomheter som holder hester registreringspliktige. Hestenæringen kan få kostnader med å oppdatere av Hesteregistret.
- En mulig økning i prøveuttak i forbindelse med utvidelse av OK-programmer kan øke næringens utgifter. Prøveuttak gjennomføres i dag fortrinnsvis på slakteri. Dette kan ha betydning for slakteprosessen. Ved uttak på levende dyr kan det bety merarbeid for dyreeier.
- I motsetning til gjeldende fiskehelsedirektiv 2006/88/EF er akvatiske dyr som er fanget eller høstes for å inngå direkte i næringskjeden, omfattet av AHL f.eks. levende lagret torsk. Norge har fristatus for Infectious haematopoietic necrosis (IHN) og Viral haemorrhagic septicaemia (VHS). For disse sykdommene er noen arter av villfisk mottagelige arter. Ved påvisning f.eks. hos levendelagret torsk kan fristatusen gå tapt.

Administrative og økonomiske konsekvenser for forvaltningen

- Ved å gjennomføre regelverket i samsvar med oppbyggingen av AHL blir det regelteknisk sett enklere å gjennomføre endringer i regelverket. Det kan spare Mattilsynet for noe arbeid knyttet til regelverksutvikling.
- Det nye dyrehelseregelverket vil medføre en omfattende oppdatering av Mattilsynets interne instruksjer, retningslinjer og veiledere. Det vil også utløse et stort behov for å utarbeide/oppdatere brukerrettet informasjon og veiledning, f.eks. på Mattilsynets nettsider. Arbeidet med oppdateringene vil være ressurskrevende for Mattilsynet.
- Med nytt dyrehelseregelverk får Mattilsynet også behov for/kostnader med å oppdatere/videreutvikle IKT-systemene sine. Spesielt nevnes omfattende oppdateringer i MATS (Mattilsynets elektroniske tilsynssystem), Mattilsynets skjematenester og Husdyrregisteret. I tillegg kan Mattilsynet få omfattende kostnader med å etablere og drifte nye databaser over virksomheter og dyr.
- En mulig økning i prøveuttak i forbindelse med utvidelse av OK programmer kan gi økte kostnader for Mattilsynet.

Høringssvar

Høringssvar sendes inn via lenke på Mattilsynets nettside: [Forslag til ny dyrehelseforskrift](#)

Alle høringssvar vil bli offentliggjort.

Høringsfrist: 20. mars 2020.

Med hilsen

Karen Johanne Baalsrud
direktør avdeling planter og dyr

*Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur.
Dokumenter som må ha signatur blir i tillegg sendt i papirversjon.*

Vedlegg:

- Vedlegg – nærmere om de enkelte delene i dyrehelselovforordning AHL
- Forslag til forskrift om dyrehelse
- Illustrasjon over kommende forskriftsstruktur
- Gjeldende regelverk som berøres av AHL
- AHL forordning (EU) 2016/429
- Listeføringsforordning (EU) 2018/1629
- Kategoriseringsforordning (EU) 2018/1882
- Kontrollforordning (EU) 2017/625 artikkel 164